

„СОЦИАЛИСТЪ“
излиза въ Вторникъ и Петъкъ

Редакцията и Администра-
цията се намиратъ
ВЪ СОФИЯ.

Неплатени писма не се
приематъ.

Ръкописи не се връщатъ

СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

LE SOCIALISTE
Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Redaction
„SOCIALISTE“
Sophia.

DER SOZIALIST
Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

Абонаментът се предплаща

За год. лева 10 —
„ 6 м. „ 5 —
„ 3 м. „ 2 50

За въ странство лева 14

За обявления се плаща по
15 ст. на редъ на 4 страж.

Никакви поръчки, не при-
дружени съ стойността, не
се изпълняватъ.

Единъ брой 10 ст.

ПОКАНА

Настоятелството на общото работническо дружество „Братство“ поканва членовете си да присъствуватъ на събранието, което ще стане въ Петъкъ 8 т. м. 2 часа послѣ обѣдъ. Въ него ще се разгледва програмата за даване вечеринка и нѣкои дружествени работи.

Настоятелството.

При всичко че въ 80 брой на в. Социалистъ ний обявихме, че абонаменти за вѣстника, вноси въ централната каса и помощи, които се събиратъ по разни случаи, да се испращатъ само на адресъ: до администрацията на в. „Социалистъ“, мнозина отъ абонатитѣ ни и другаритѣ испращатъ такива сумми или до редакцията на вѣстника и сп. „Денъ“ или частно до нѣкои отъ членовете на Ц. Комитетъ. Ний повторно молимъ всѣмъ сумми, които се испращатъ за партията, било за абонаменти на в. „Социалистъ“ и сп. „Денъ“, било вносове и помощи, да се адресиратъ само до администрацията на в. „Социалистъ“.

Отъ Централния Комитетъ.

Нѣкои отъ другаритѣ, до които испрашихме по нѣколко екземпляра отъ програмата и устава на партията още не сж внесли стойността имъ. Понеже комитетъ срѣща голѣми затруднения при ненаврѣмното имъ исплащане, молимъ тия другари по скоро да испратятъ стойността на испратенитѣ до тѣхъ екземпляри отъ програмата и устава.

Отъ Кассиера на Ц. Комитетъ.

Гдѣ е нашата сила?

Нѣколко години има вече, отъ какъ сжествува у насъ социалистическото движение. А преди мѣсецъ нѣщо българската Работническа Социалъ-демократическа партия можа да прати своитѣ представители на втория националенъ конгресъ, който трѣбваше да затегне още по-вече явитѣ връзки на нейнитѣ отдѣлни организации, да имъ вдъхне бодростъ, енергия и силно постоянство въ поведената борба съ несправедливия и непоносимъ общественъ строй. И дѣйствително, на втория нашъ националенъ конгресъ бидоха взети такива рѣшения и такива мѣрки, прицѣлътъ на които бѣше не друго, освѣнъ усиляването и уякването на нашата млада партия и гарантирането ѝ на едно по свѣтло бѣдъще. Защото, колкото и да сме убѣдени, че самата економическа еволюция ще даде гранитната якостъ на нашата работническа партия, като попълни съ стотини хиляди нейнитѣ сега прошерени редове, обаче, ний не можахме и не трѣбва да си правимъ илюзии, че безъ една систематическа организирана дѣятелностъ отъ наша страна, безъ единство на нашата борба, безъ сплотеностъ и групировка на нашитѣ сили, ще можемъ, туку тѣй, по просто едно щение, да заемемъ онова мѣсто въ полето на общественитѣ борби, което рано или късно да ни усигури за крѣпката побѣда надъ всичко несправедливо, мерзко и непоносимо. Делегатитѣ на II-ия националенъ конгресъ на нашата партия си отидоха съ горѣща вѣра въ свѣтлото бѣдъще на нашето движение, защото тѣ вѣрваха, че редомъ съ економическия процесъ, който се извършва у насъ, ний ще бѣдемъ винаги въ състояние да намѣримъ и прѣдприемемъ такива мѣрки, които да правятъ, щото нашитѣ сили да растятъ отъ день на день сѣ по-вече и по-вече, докато най-после днешната слаба работни-

ческа партия се обърне въ она ураганъ, който ще помете отъ дѣно цѣлия днешенъ общественъ строй, съ всички негови несправѣдливи и притеснителни утѣждания и наръдби.

Но въ какво може да се състои нашата сила? Какъ можемъ да я уголѣмимъ и направимъ страшна за нашитѣ неприятели?

Да-ли е тя въ самооболщението, че ний само съ викание и вдигане шумъ ще всемъ классово съзнание въ работната масса? Да-ли е въ самооболщението, че ний само като правимъ широки полети въ областта на социалистическата мисль, ще можемъ безъ да се загрижваме, щото тази социалистическа мисль да проникне и въ най-послѣдната колиба на най-сетния бѣднякъ, да уякчимъ основитѣ на Работническата Социалъ-демократическа партия?

Да-ли ще можемъ ний да увеличимъ нашата сила тогава, когато, отъ една страна, се въодушевляваме отъ социалистическитѣ идеали, а отъ друга, съзнателно или несъзнателно, пречимъ на обединението на нашитѣ сили, распокъсваме ги на отдѣлни малки ротички, които не стоятъ въ никаква връзка помежду си и, като такива, биватъ слаби и некадърни да извършатъ онова, което стои на чело на нашата программа, касателно нашитѣ крайни искания?

Но не сж-ли такива едни самооболщениия, такива едни распокъсвания, които радватъ нашитѣ неприятели, враговетѣ на нашегo работническо движение?

Едва-ли има нужда да отговаряме ний на тѣзи и тѣмъ подобни питання. На тѣхъ си е отговорилъ вече отдавна всѣки единъ членъ на нашата партия.

Ний знаемъ, че нашата сила се състои не само въ святостъта на нашитѣ социалистически идеали, а още и въ физическото надмощие на нашитѣ работнически батальони; не само въ качеството на нашитѣ крайни цѣли, а и въ количеството на нашитѣ стъмпленници, съюзници. И като е тѣй, знаемъ, че именно чрезъ пропагандирането на социалистическата мисль между най-големъ кръгъ отъ нашата работна масса, чрезъ всяването ѝ на классово съзнание по пжтя на мирната и мироко разпространяюща се пропаганда ний ще можемъ да направимъ да застане подъ нашето червено зраме всички работенъ свѣтъ, който ще бѣде въ състояние да тури единъ день край на днешната експлоаторска наръдба. Ний знаемъ още, че само едно обединение, едно тѣсно сплотение на нашитѣ сили може да усигури успѣха на нашето движение, да го запази отъ всѣкакви примекдия и очисти пжтя му отъ всѣкакви прѣчки.

Ето, съ такива мисли и сжждения бѣхъ проникнати делегатитѣ на нашата партия на II-ия ѝ националенъ конгресъ; ето, съ такива мисли и сжждения трѣбва да се проникне и всѣки членъ отъ нашата партия, като знае и разбере, че само въ това е нашата сила и не си прави илюзии, че иначе би могло да се усигури едно свѣтло близко бѣдъще на нашето движение.

Онзи, който не иска да съзнае тази истина, не може да бѣде полезенъ членъ на нашата партия, за това и той фактически не сжествува за нея.

Онзи, който иска да кокетира само съ социалистическото движение, съ социалистическия идеали, безъ да работи за обединени-

ето на нашитѣ социалистически сили, безъ да съдѣйствува за широкото распропагандиране на социалистическитѣ ни идеали, той е непотрѣбенъ, даже вреденъ членъ на нашата партия и, като таквъ, трѣбва да остане вънъ отъ нея . . .

Ето защо ний се обръщаме съ апелъкъ къмъ всички наши другари изъ провинцията, къмъ всички работнически организации, всички социалистически групи въ България, да си протегнемъ братски ръцѣтѣ едни на други и уякчимъ нашия священь съюзъ за борба съ гнилото, несправедливото, като продължаваме да работимъ въ начѣтаното отъ конгреса ни направление, вѣрващъ, че по този пжтъ ний рано или късно ще побѣдимъ!

Нека хубавия девизъ на нашата България: „Съединението прави силата“ не излиза никои изъ нашия умъ, и тогава нека бѣдемъ сигурни, че чрезъ енергичното распространение на нашитѣ социалистически идеали между нашата работна масса ний приготвяваме царството на разума, на справедливостъта, царството на социализма. . .

Нека, прочее, всички работнически и социалистически организации влязатъ въ прямо сношение съ централния комитетъ на нашата партия, който е възела на нашата обща дѣятелностъ, и съ нови сили, твърдостъ и съзнание пристѣпятъ по-скоро къмъ изпълнението рѣшенията на II-ия ни националенъ конгресъ, вѣрващъ, че именно въ нашето обединение е и нашата сила и че само съ усиленото распропагандиране на нашитѣ идеали между грамадната работна масса можемъ да се надяваме за уголѣмяване и нарасване на нашитѣ сили . . .

— P —

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

— Тия дни презъ София минаха около 40 души италианци работници, повикани да работятъ по строящата се желѣзопътна линия София — Романъ. Сиромашията е изгонила тия нещастници изъ тѣхното отечество Италия, отъ гдѣто тѣ излезли съ всичкото си богатство — по една торбичка, за да търсятъ прехрана въ България. Тѣ сж помамени отъ предприемачитѣ по линията съ разни обѣщания и кой знае колко тѣ ще бѣдатъ изненадани, когато видятъ че българскитѣ експлоатори на работническата снага не падатъ по-долу, даже сж по-жедни за тѣхната кръвъ отъ италианскитѣ. Тѣ сж погикани отъ далечна Италия за да конкуриратъ на българскитѣ работници; тѣхъ предприемачитѣ по линията употребяватъ като оръдие за да побиватъ заплатитѣ на българскитѣ работници, които работятъ за по 1—2 лна день и по този начинъ раздухватъ националната вражда между работниците. Ако единъ день всичкитѣ работници разбератъ, че капиталиститѣ ги наострюватъ единъ противъ другъ, че тѣ си служатъ съ работника противъ самия работникъ, само и само за да докарватъ по голѣми печалби въ своя джобъ, тѣ ще прѣмахнатъ всички вражди помежду си и ще се опълчатъ противъ общия си врагъ — капитализма.

— Народнитѣ учители отъ сега трѣбва да си взиматъ тапия и отъ поповетѣ за своята „благонадѣжностъ“. Малко имъ бѣха до сега всевъзможни оскърбления и онеправдания. Сега пжкъ и духовенството се испречва и иска да посѣгне на неговата съгъстъ. Синодътъ е рѣшилъ, щото черковнитѣ настоятели въ споразумение съ училищнитѣ, за тѣзи година да избиратъ за учители хора благочестиви, добри и честни, разбира се споредъ понятието на поповетѣ. Получихме вече преписи на едно окръжно писмо отъ Софийския владика, и друго отъ Ямболския архиеп. намѣстникъ, съ подобно съдържание. Човѣкъ се пита:

защо ли поповетъ не си гледатъ черквата, ами са мѣсятъ и тамъ, гдѣто хичъ не имъ е мѣстото? Колко смѣлни работи! Единъ развратенъ до въ коститѣ и янлъшъ Христовъ служителъ, за каквито постоянно се говори изъ народа, ще дава уроци на учителъ за *благочестие*: другъ гѣкой, лихваръ и безбоженъ експлоататоръ на работното население, ще дава мѣрка за кой учителъ е *добъръ*, и кой не; трети пъкъ, който не минава денъ да не ограби, да не излъже и да не фалшифицира, ще се произнася за *честността* на учителъ. Но народния учителъ, поради своето несъзнание, много нѣщо е претърпялъ, та защо и поповетъ да не си опитатъ касметъ да го направляватъ въ пътя на нравствеността.

— **Както и трѣбваше да се очаква**, правителството растури нѣколко общински съвети за да намѣсти въ тѣхъ свои гешефтери. Разбира се, това не е можело да стане освѣнъ съ насилия върху избирателното право на народа. Въ Ловечъ и Калюферъ напр., споредъ съобщението на единъ опозиционенъ листъ, полицията просто е разгонила избирателитѣ за да даде възможност на своитѣ агенти да напълнятъ кутинитѣ съ отъ рапо приготвени бюлетени и още отъ самото начало да фалшифициратъ изборитѣ. Ето ви още едни *книжени избори*! не ще и дума, че ако *книженитѣ* *късчета* спущани произволно отъ полицията и наричани отъ нея *избирателни*, има нѣкакво значение, пародната партия би била най многочисленната.

— **Нѣкои вѣстници съобщаватъ**, че властта е била по диритѣ на нѣкакви комплоти въ София и Русе, които се устроявали противъ властующитѣ. Неможе нищо положително да се каже да ли е открито такова нѣщо или не. Но вънъ отъ това, ний никакъ не се съмняваме, че между нашитѣ русофилствующи либерали, партизанитѣ на кнута, не е изчерпана още любовта къмъ камитѣ и бомбитѣ, чрезъ които тѣ искатъ да си очистятъ пътя къмъ властта. Слаби, ничтожни за да намѣрятъ опора въ народа, тѣ не би се отказали изново да повторитъ старитѣ си опити и следъ туй да избѣгатъ задъ граница, за да се истягатъ подъ крилото на руския автократъ. Тѣзи тѣхна, *комплотажийска* дѣятелност не може освѣнъ да дава храна на тирацията. Ако ни се падне случай ще се повърисеме къмъ героитѣ на камата и револвернитѣ вистрели изъ кошетата.

— **Полицейска разбѣсялостъ**. Габровския гражданинъ г. Петръ Аврамовъ ни испраща едно подробно писмо за истезанията нанесени на 12 т. м. нему отъ дивия полиция, Троянскій окоп. началникъ, въ троянския мѣнастиръ. Вечеръта на сѣщия денъ г. Аврамовъ отъ стаята си чува силна гюрутия. слеза и вижда, че началника се развикалъ и распусвалъ противъ синътъ на хотелджията. Г. Аврамовъ му забѣлѣзва че той нѣма право да се отнася така улично къмъ единъ гражданинъ, и ако синътъ на хотел. се е провинилъ, може да иска наказанието му по оказания отъ закона редъ. Грубиянтътъ полиция въ отговоръ, напсува и наскърбява и него. Г. Аврамовъ заявя че ще дири утрѣ удовлетворение. „Утрѣ ли? Азъ ей сега ще ти дамъ удовлетворение!“ (чува ли „благовѣспитания“ шефъ на стражаритѣ г. Стойловъ?) Съ тѣзи думи началника дава заповѣдъ да се арестува г. Аврамовъ, като дожда и той следъ него. „Ти ще исканъ удовлетворение, а?“ и следъ това г. Аврамовъ е билъ облѣнъ въ кърви отъ юмруцитѣ на началника. „Иди сега се оплаквай!“ — свършилъ необуздания „пазитель на реда“. Ний предаваме само факта, нека всѣки гражданинъ самъ си състави заключението *какво трѣбва да се прави* съ подобни взети отъ улицата разбойничии и облечени съ полицейска власт. Нека всѣки работници, занаятчий и селени знаятъ, че до гдѣто тѣ нехаятъ, полицията още дълго врѣме ще бѣснува така. Напусто сж всѣкакви оплаквания до високопоставени народни издѣници, които на широко сж се распасали, защото нѣма кой да имъ тури юзда.

— **Всѣки, който иска да се запознае** съ нашитѣ възгледи върху собствеността и фамилията може да направи това много лесно като прочете коя и да е отъ книжкитѣ, въ които се излага нашето учение. Тѣзи книжки сж достъпни всѣкому; ний се мжчимъ да ги пишемъ на толкова ясенъ, лесно разбираемъ езикъ, щото не върваме и най затлъстелитѣ мозъци на нашитѣ противници да почувствуватъ нѣкаква умора отъ тѣхното прочитание. При все това вѣстникътъ на тайнитѣ фондове *Миръ* повтаря хиляди пѣти повтаряната отъ безсилнитѣ наши противници старата и глупава пѣсенъ, че социалиститѣ искали, унищожението на собствеността и разрушението на фамилията. Разбира се, смѣшно е да се мисли, че *Миръ* може да направи исклучение между нашитѣ противници и да каже противъ насъ нѣщо по друго отъ глупоси и безсмислици. Единствената позиция на която и *Миръ* може да се държи, тя е да заблуждава селенитѣ и занаятчийтѣ, че ний сме искали да унищожимъ тѣхната собственост. Но безспорно е, че тѣзи собственост се унищожава отъ владѣющитѣ класи; лихвари, банкери, предприемачи,

адвокати и всевъзможни други смукачи на работническата кръвъ, които пълнятъ първитѣ редове на правителствената партия, сж най-големитѣ врагове на селската и занаятчийска собственост. Кой е оплелъ въ мрежата си селенина и го кара да си продава и послѣдната нива за дългове? Лихварина и бирника. Кой изсмуква послѣдната му парица и го прави наемъ робъ? Безбожния адвокатинъ, който отива даже и въ затворитѣ да обира арестантитѣ съ знанието на министритѣ. Кой съспива занаятчицата, кой му отнема алиатитѣ и го превръща на безимотенъ човѣкъ, на сетенъ сиромасъ? Ний ли или най голѣмитѣ приятели на министритѣ: предприемачитѣ и богаташитѣ? Най сѣгнѣ ний ли разрушаваме фамилията или голѣмцитѣ, които волятъ и бѣсятъ? Като захванете отъ най високото мѣсто до послѣдния старши стражаръ, развратътъ се упражнява въ най голѣмъ размѣръ на лѣво и на дѣсно. Кой блудствува, кой поддържа проституцията, кой разваля семейното щастие на слабитѣ, кой безчести дѣщеритѣ на сиромаситѣ, ако не фабриканти, лихвари, лъжливитѣ христоси служители, голѣмцитѣ и бездѣлницитѣ богаташи, все първи приятели и поддръжатели на правителството? Вий, г-да, разрушавате фамилията, защото вий живѣте въ най голѣмъ развратъ!

— **Свободата на печата**. Правителствения в. *Миръ* предлагаме разни мѣрки да се озаконятъ за да се стѣсни свободата на печата. Но преди събранието да се събере и изработи стѣснителнитѣ закони, нуждни за заягчаването властѣта на консерваторитѣ и съединиститѣ, властитѣ вече сж започнали по своему да изнасилватъ свободата на печатното слово. Въ редакцията на бургазския в. *Борецъ* е правенъ вече *третий* *пѣтъ* обискъ за да се издирятъ самитѣ автори на разнитѣ статии написани противъ правителството. За отговорния редакторъ на *Борецъ* се искатъ 70000 л. гаранция и 28 г. затворъ по 9 обвинителни акта.

— **Бѣхмѣ съобщили**, въ единъ отъ миналитѣ броеве на в. *Социалистъ*, че правителството чрезъ окръжното на г. Гешова, косвенно задлъжава чиновницитѣ да се обличатъ съ шапци и платове, изработвани въ България. Следъ това ново облагане, и вършено надъ държавнитѣ служители, министър Гешовъ е распратилъ ново окръжно, съ което прѣпоръчва на подвѣдомственитѣ си учреждения да употребяватъ за разнитѣ нужди на канцеларитѣ си сѣщо предмети отъ мѣстно произведение, като разни губери, килими, чулове, платове за пердѣта, ножове, кожени издѣлия и т. н. изработвани въ разнитѣ градове на България.

— **Единъ голѣмъ скандалъ въ София**. Въ понеделникъ на 28 т. м. следъ обѣдъ на една отъ маситѣ при хотелъ „Константинополъ“ сж сѣдели нѣколко радослависти и единъ отъ тѣхъ, като съгледалъ, че наблизо се навърта една личностъ, позната тѣмъ като шпионинъ и провокаторъ, става и му наанся съ бастунъ силенъ ударъ по главата. По поводъ на това арестуванитѣ се държаха до 8 часа вечеръта: запасний капитанъ Матровъ и други нѣкой сж биле сѣщо арестувани и истѣзавани; вечеръта арестуванитѣ се пуцатъ; озлобени до крайностъ тѣ, и още 10 души, повечето върнали се възстаници изъ Македония, се събиратъ вънъ предъ една бирария; започватъ да пиятъ нѣкои възстанически пѣсни, наздравци и викове: „Да живѣе революцията!“ „Долу полумѣсеца!“ Полицията заповѣдва да се затвори заведението: нови збивания, ританици, мушкания, псувни, викове, припускане съ коне върху публиката. Съ удръяния, стражаритѣ успѣли да закаратъ въ участъка 3—4-ма души. Арестуванитѣ биле изново малтретирани.

Второ събрание на работ. дърводѣлци.

Въ София.

Второто общо събрание на Софийскитѣ работници дърводѣлци стана на 27 Авг. въ помѣщенieto на ресторана „Златни Еленъ“.

На дневенъ редъ бѣ въпроса по организацията. Обърна се внимание на това, гдѣто въ единъ мѣстенъ търговски вѣстникъ се отрича факта, че въ София имало достатъчно работници — дърводѣлци. Писачитѣ на този листъ не се отличаватъ никакъ отъ капиталиститѣ — дърводѣлци. И единитѣ и другитѣ мислятъ, че въ единъ градъ само тогава има достатъчно работници, когато на мѣстото на единъ работникъ се ливаватъ 20—30 души безъ работа хора съ шапки въ рѣжа и съ умилень погледъ просяи работа. Така да се мисли, значи да мислишъ като сжщински експлоататоръ.

Пристъпи се къмъ избиране една 7 членна коммисия, която да прегледа сжществуещия уставъ и да го докладва на едно общо събрание.

Единъ неискрененъ доброжелателъ

Въ послѣдната V книжка на сп. „Мисль“ срѣщаме една статия подъ заглавие „нашитѣ литературни списания“, въ която г. Кърстевъ е помѣстилъ една критика на партийното ни сп. „День“. У насъ почти всички вѣстници и списания сж се исказвали по социализма изобщо и социалистическото движение частно въ България. И „Мисль“ е закачала много пѣти за социализма у насъ, но почти винаги сѣ „ни въ клинъ, ни въ рѣжавъ“. Когато прелиствахме V-та кн. на „Мисль“, намъ ни се мѣрна предъ очитѣ спомѣнатата критика и тоя пѣтъ си помислихме, че почтения Д ръ, редактора на „Мисль“ — ще се е рѣшимъ най-послѣ да се искаже веднажъ за випаги ясно и открито: какъ гледа той на социализма: като на учение „врѣдително“ и „безнравствено“, както го окачествяватъ безчестнитѣ му хулители или като на „екзотическо растение“, което не може да пустне корени въ самобитната българска почва. Обаче слѣдъ прочитанието на Д-ровата критика, ний останахме разочаровани изново. Критиката на „День“ не дава едно ясно прѣдставление за възгледитѣ на г. Кърстевъ по социализма. На първо мѣсто стоятъ бѣлѣжкитѣ му за *зюбата*, която ужъ социалиститѣ или по право казано социалистически водители разпространявали, споредъ г. К., между работното население.

При това г. К. се изразява, че „тѣ (водителитѣ) съзнателно култивиратъ тая ожесточеностъ, тая ужасна вражда“. Ний бихме си примълчали, ако съ тѣзи подмѣтания не се правяха криви тълкувания върху сжщността на социалистич. пропаганда не се хвърляше сѣнка върху цѣлото движение. Наистина, какво означава твърдението че „водителитѣ“ съзнателно разпространявали въ населението озлобление? Да всѣватъ озлобление за достиганieto на нѣкакви крайни цѣли означава да дѣйствуватъ не върху съзнанието, а върху животинскитѣ инстинкти на хората, значи да бждеш единъ шарлатанитъ хиппотизаторъ, който съ своето слово върти хората по волята си. Сжщеврѣменно туй твърдение означава, че борцитѣ за социализма, „оная маса, която е истински носитель на социалистическата классова борба“ е зганъ, която дѣйствува подъ влияние на врѣменнитѣ подбуждения на „водителитѣ“. — Истина ли е че социалистическото дѣло е плодъ на по-къса или дълговрѣменна екзалтация на маситѣ, истина ли е че социалиститѣ искатъ да въздѣйствуватъ върху грубитѣ инстинкти на маситѣ за да достигнатъ крайнитѣ си цѣли? Ако г. К. мисли тѣй, ний ще трѣбва да го обвинимъ въ невѣжество.

Въ всичкитѣ си конгресси, на всички мѣста, дѣто е трѣбвало да обяснимъ сжщността на социал. пропаганда, ний сме заявявали, че за успѣха на социализма е необходимо развитието на классовото съзнание въ работния народъ въздѣйствувание върху *ума* на работника, чрезъ което той би си разяснилъ настоящето положение и бждѣщата сѣдба. Колкото по-вече работницитѣ сж съзнателни, толкова поглеждатъ по-назалечъ и тѣхнитѣ крайни стрѣмления клонятъ къмъ социализма. До когато работницитѣ се намиратъ недокоснати отъ социалистич. пропаганда, тѣ чувствуватъ нещасното си положение, но не разбиратъ причинитѣ му. Често пѣти сиромасъ мисли, че тѣзи причини лежатъ вънъ отъ този свѣтъ, нѣкъдѣ въ небесата. „Господъ го далъ какво ще му правишъ“. Ролита на социалистич. пропаганда е разяснението на тѣзи причини. Работника, наистина, отначало вижда врагътъ въ лицето на частния си господаръ, но съ порасване на съзнанието му той почва да проглежда по-далечъ и да вижда, че не единъ, двама или трима господари сж причинители на злото на експлоатацията, отъ която той страда, но самата форма на обществото, самитѣ общественни наредби. Тогава борбата на работника е насочена противъ тѣзи наредби и тя вече е съзнателна и социалистическа. Такавъ е характера на социалистич. пропаганда и социал. движение. Хората които влизатъ въ

него не сж хора на чувствата и грубитѣ инстинкти, а на убѣжденията. Чувствата сж временни и променливи, а убѣдението е почти непоклатимо; за това и партии, за сгрупирането на които сждѣйствуватъ чувствата, както е руссофилската, рискуватъ да се разрушатъ въ по блиско или по далечно бъдѣще. Ето защо никакъ не е правъ г. К., когато обвинява социалистѣ, че съзнателно култивиратъ враждитѣ и озлоблението между работния народъ. Ако ли пъкъ е имало пѣгдѣ въщо, писано въ нашитѣ социалистически органи, което да е довело въ заблуждение господ. К., нека той го покаже открито за да се обяснимъ. Г. К. отрича почвата за „враждитѣ“, а отричанieto на „почвата“ е равносильно съ отричанieto на възможността за появяването на тѣзи вражди и слѣд. неоснователно е всѣко страхуване.

Г-нъ К. въ критиката си на „День“ не е изказалъ нѣкой опредѣленъ възгледъ за социализма и соц. движение. Наистина той ги причислява въ родъ на „благороднитѣ начинания“ (стр. 580, забѣлж.), но трѣба да забѣлжимъ, че и другитѣ буржуазни писатели виждатъ въ социализма идеално учение, обаче това не имъ бърка ни най-малко да го наричатъ утопия, която учи хората на мързелъ. Но г. К. не ще да е отъ тоя родъ! Такъвъ родъ хора не сж доброжелатели, а г. К. казва „ний не желаемъ да загива нито едно благородно начинание, за това бихме прѣпоръчали на социалистич. водители“ и пр. (стр. 580, забѣлж.). Съ тѣзи си съвѣти г. К. се явява предъ насъ за доброжелателъ, като указва на нѣкои съществуващи споредъ него недостатѣци въ нашата пропаганда. — Но нека видимъ, какво се пише на друго мѣсто въ сжщата книжка на „Мисль“ въ разказа „двѣ прошения“ отъ г. Д. К. Поповъ. Ще направимъ слѣд. извлѣчения отъ разказа:

„Бждѣщето, далечното бждѣще е на социализма. Това е безспорно... „Но туй никакъ не прѣчи, щото днешнитѣ наши социалисти да бждатъ карикатурни и смѣшни хора“... „Причината на това е отечествие на ~~всички~~ почва въ България за това учение“ (стр. 491). Българския социализмъ въ лицето на Бързовъ, редактора на Соц. Трѣбачъ стрѣлялъ противъ всички: противъ заможитѣ, че иматъ много пари, а противъ бѣднитѣ, че не вѣстанатъ да отнематъ тѣзи пари и си ги раздѣлятъ“ (стр. 492). Този социализмъ отнемалъ паритѣ на българскитѣ работници, този социализмъ намиралъ благоприятна почва въ село Кръчмареве „дѣто селенитѣ... бѣхъ мързеливи“ и „всички киснехъ цѣль денъ по кръчмитѣ“ (стр. 493). Съ една рѣчь тукъ се твърди, че българския социализмъ проповѣдва дѣление богатствата на заможитѣ отъ днешното общество, че бълг. социалисти сж лѣнивци и пияници. При тѣзи редове насъ ни души страшенъ ядъ, който осѣща човѣкъ, когато е наклеветенъ несправедливо; но ний нѣма да дадемъ воля на перото си, макаръ, че противници, които поставятъ борбата не на принципална почва и за оръжие въ тая борба употребяватъ *изопачаванията и хулитѣ*, заслужаватъ най-беспоощадно бичуване.

Е, драги читатели, какъ ви се показва това *доброжелателство* на почтенния редакторъ на „Мисль“, когато предъ васъ говори като приятелъ, а отидрѣ ви копае гробъ? Такъвъ човѣкъ е таенъ врагъ, по опасенъ отъ явния, чийто движения сж предъ очитѣ ви. Но ще кажатъ нѣкои, че г. К. не е авторъ на „двѣтѣ прошения“. Все едно, на първата корица на „Мисль“ ний четемъ, че г. К. е главенъ редакторъ. Какъ може да ни се възрази, че тоя разказъ, вижда се, е помѣстенъ заради художественитѣ си достоинства; обаче всѣки който го е прочелъ ще се съгласи, че освѣнъ известната тенденция, друго нищо, абсолютно нищо нѣма забѣлжително въ тоя разказъ. И ни сѣнка даже отъ нѣкаква художественост. — Ний завършваме за сега като напомниме на другаритѣ си, да различаватъ добръ кои сж *искреннитѣ ни приятели* и кои не.

Габрово.

Allons.

1) Курсива нашѣ.

ПОДПИСКА

за

подобръшието на в. „Социалистъ“.

Публикувани въ 84 брой	23 л. 30 ст.
Отъ София чрезъ С. Ивановъ нѣколко младежи срѣщу кв. № 1457	10 „ —
Отъ Фрибургъ бълг. студенти срѣщу кв. № 1461	3 „ —
Отъ София. Здр. А-совъ срѣщу кв. 1467	40 „ —
Отъ Нюстендаль. С. А-совъ	1 „ —
Отъ София. С. П. Ч.	1 „ —
20 ст. С. П. 20 ст. Р. Б.	
30 ст. срѣщу кв. № 1469	1 „ 70 „
Отъ Тутрананъ. Н. Д. С.	50 ст. М. А.
50 ст. Н. М. 2 л. Н. К. В.	
30 ст. Н. С. 1 л. И. К. 50 ст.	
П. М. 20 ст. Ю. К. 1 л. Г.	
П. 50 ст. срѣщу кв. 1471	6 „ 50 „
Отъ Бѣла-Чернова. И. В. срѣщу кв. 1472	— „ 50 „
Стара-Загора. Ив. Дровъ срѣщу кв. 1474	5 „ —
Всичко	51 л. 40 ст.

Къмъ софийското работно население.

Работници,

На мнозина отъ васъ е вече извѣстно ужасната новина, която се прѣсна изъ София въ нѣдѣля на 27-ий Августъ!

Въ три часа подиръ обѣдъ единъ отъ васъ, единъ отъ вашитѣ добри другари, единъ енергиченъ защитникъ на вашитѣ права и интереси, работникътъ дърводѣлецъ Антонъ Томанъ е билъ хайдушки причаканъ и заграденъ на улицата отъ софийската полиция, грабнатъ и заведенъ въ II ий участѣкъ, гдѣто е билъ до несвѣстѣ истязаванъ отъ звѣроподобни стражари!

Вмъкнатъ въ единъ отъ софийскитѣ инквизиторски вертепи, той отъ единъ силенъ ударъ въ главата е билъ сваленъ на земята. Преди да изгуби съзнание, той се е молилъ да го пощадятъ. По ударитѣ се сипали отъ горѣ му и той вече не е виждалъ съ какво го биятъ и не е чувалъ крѣвно оскърбителнитѣ псувни на разбойничитѣ. Прощението на костнитѣ стави и ужаснитѣ болки — само това е чувствувалъ той при изгубването на съзнание.

И това звѣрство, извършено надъ вашия другаръ отъ покровителствуванитѣ отъ г. Стоилова въоръжени убийци, е станало защото другаритѣ Томанъ е ималъ гражданската доблѣсть да протестира предъ стражарѣтъ № 94 за побойтъ нанасянъ отъ полицията върху единъ софийски жителъ! „Ти ще протестирашъ противъ полицията? Ето тебе протестиране!“ ревалъ противъ него старшиятъ стражаръ, първия който го е ударилъ.

Чувате ли софийски работници? Вий не смѣте да протестираете противъ звѣрствата на софийската полиция! Вий не смѣте да бждете сждии на полицията, която храните съ своя потъ за да ви бие и третира като безгласни роби! Вий не смѣте да искате полицията да се подчинява на *народната воля*, защото ще бждете хайдушки уловени, замъкнати въ участѣка и тамъ убивани отъ юруцитѣ и ботушитѣ на стражаритѣ!

Работници!

Кой отъ васъ не се възмущава отъ дѣното на душата си противъ полицейската шайка, която има дързостъ да туря ръка на вашата снага! Кой отъ васъ е готовъ да претърпи таково крѣвно оскърбление! Нима за това вашитѣ двѣ рѣки хранятъ народнитѣ издѣлници, а да бждатъ превивани отъ единъ исподранъ приставъ? Нима за това вашата снага не знае почивка денъ и нощъ за дембелика на богатшитѣ, за да бжде прикърпвана отъ ботушитѣ на единъ дивакъ комуто е дадено шайка да коли и бѣснува?

Не и хилядо пѣти не!

Предъ вашата воля трѣба да нѣмѣятъ мръситѣ уста на единъ развратникъ и убийца, комуто е дадена приставска властъ! Предъ вашата мощъ трѣбва да трепери необузданата полиция. Вашата дума трѣбва да се слуша тамъ, гдѣто се яде вашия трудъ и се пие вашата крѣвь!

Но днесъ вий сте слаби, защото вий стоите далечъ единъ отъ други, вий не сте сдружени и за това васъ всѣки подритва и оскърблява, и какво повече остава за единъ стражаръ, който на всѣки часъ може да ви грабне и ви вземе здравieto въ подземията на участѣка.

Вий давате пашки и револвери на приставитѣ и стражаритѣ, вий ги хранитѣ и обличате за да ви сѣкатъ и стрѣлятъ, да ви биятъ и истезаватъ.

Така ще бжде винаги, догдѣто вий не сте сдружени!

Братя! Прегърнете се единъ другъ, дайте единъ другиму ръка и вашата сила тогава е нескрушима!

По кафенетата, въ къщи, на улицата, въ работилницата навреѣтъ, навредъ протестирайте противъ звѣрството на полицията!

Нека мало и голѣмо чѣе, че софийскитѣ работници като единъ човѣкъ се възмущаватъ отъ азиатчинитѣ на Стоиловската полиция!

Нека всѣки отъ васъ извика;

Да бжде проклѣта ръката, която е смазала месата на нашия другаръ въ II участѣкъ!

Долу онѣзи издѣлническа клика, която съ властъта си необуздано бѣсѣе на народнитѣ плѣщи!

Да живѣе работническото братство и взаимна защита!

Работници, защитете вашия животъ вашата честъ, вашето достоинство отъ варварскитѣ посѣгателства на полицията.

РАБОТНИЧЕСКИ ИНСПЕКТОРЪ.

— Работникътъ Бруно Галка, въ Варна, на 1 юлий т. г., въ присѣдствieto на директора на варненската окръжна желѣзарница, Илия Христовъ, се условилъ съ *Жельзъ Вълчевъ*, чифликчия въ с. Балдъркѣой, провадийско, да работи съ мѣсечна заплата 150 л. освѣнъ храната. По цѣль мѣсецъ и 10 дена се изминали, и този сиромашки издѣлникъ не само чене хранилъ Бруно както трѣбва и както се обѣщавалъ, не само че не му плащавъ редовно, но не му заплатилъ нито петъ пари. Следъ 40 дена лишения и гладъ, работникътъ побързалъ да го напустне, върналъ се въ Варна и го далъ подъ сждѣ. Обаче и отъ сждѣтъ не се чува до сега нито ума нито дума...

Бруно, както е обикновенно у насъ, е оставенъ на улицата безъ хлѣбъ и безъ никаква защита.

— „Честни търговци“. Мито Аврамовъ, свицовски търговецъ условя единъ слуга да му работи на мазата. Но при всичкото врѣме на слугуването, той го каралъ да му носи вода въ къщи, да прислужва на стопанката и да търпи всичкитѣ ѣ грубости. При такова честно удържане на условията отъ господаря, слугата го напуска и си иска паритѣ. Но бай Аврамовъ освѣнъ, че не му далъ дължимитѣ 49 л., ами му направилъ такава смѣтка, каквато само „честнитѣ“ търговци обичатъ да правятъ: Какви пари искашъ? ти си надвзелъ 5—6 лева“. Слугата си излѣзълъ и работата останала до сждѣ.

Експлоатацията на дѣцата въ Карнобатъ.

Христаки Богдановъ, притежателъ на една кермидчийница въ Карнобатъ, вмѣсто да наема възрастни работници да му работятъ въ кермидчийницата, презъ м. Юний и Августъ наема малки дѣца, ученици отъ основното и класното училища за една ничтожна заплата. Условията въ който сж поставени тѣзи ученици — работници, сж едни отъ най-лошитѣ. Сутринъ отиватъ въ 6 часа и работятъ непрестанно, особено пѣкъ когато е малко облачно, притежателътъ толкова ги пресилва, щото на другия денъ отъ слабостъ, не можатъ да отиватъ на работа. Презъ денътъ нѣматъ никаква почивка, освѣнъ въ врѣме на обѣдъ: тѣ обѣдватъ въ 2 или 3 часа подиръ пладнѣ. Вечеръ напуцатъ работата въ 8 или въ 8½ часа. Така щото тѣ на денъ работятъ по 13—14—14½ часа, безъ да се гледа на извънредното усилие въ облачно врѣме, когато тѣ работятъ и до 9 часа вечеръта.

Работата е много тѣжка и едвамъ поносима за тия дѣца. Ония отъ тѣхъ, които носятъ калѣпи, взиматъ на веднажъ по 3 калѣпа; тѣ сж принудени на денъ да направятъ 700—800 връщания до мѣстото на сушенieto, като пренасятъ презъ денътъ до 2100—2400 тухли. И за този тежъкъ трудъ експлоататорътъ имъ дава само по 1 л. на денъ. Той се обвързва и да ги храни, но ето каква е била храната на тия малки грѣшници: за 30 пари хлѣбъ и 10 пари маслини презъ цѣлия денъ. По 1 левъ получаватъ възрастнитѣ отъ 14—16 години, а на по малкитѣ отъ 8—11 год., които събиратъ, превръщатъ и пр. тухлитѣ се заплаща само по 40 ст. на денъ съ сжщата богата храна. Така се истезаватъ въ тухларницата ежедневно по 20 души работници дѣца, които по нѣкога се наброяватъ до 40.

Но и за тѣзи малки заплати се свида на експлоататорътъ. Кога може и какъ може, той отяда по нѣщо отъ залъга на работническитѣ дѣца. Ако нѣкой работникъ-ученикъ не посмѣе да си поиска паритѣ, той нито се сѣща да му ги върне самъ; когато нѣкое дѣте изнемошѣе, неможе да доискара и си отива, не му се заплаща нищо; когато следъ обѣдъ нѣкога завали дъждъ и се започва усилена работа, то за работното врѣме преди обѣдъ не имъ се заплаща; въ разни други случаи имъ се отбива по 10—20 ст. отъ заплатата. Нѣщо повече: господарѣтъ въ врѣме на едение дава на тѣзи работници, да си „поиспиватъ“ 2—3 чашки ракия; въ тѣзи си крѣпка възрастъ тѣ веднага се опиватъ, и тогава, горко имъ! тѣхъ ги псуватъ и принуждаватъ по усилено да работятъ, а при недоглеждане отъ господарѣтъ, опоенитѣ дѣца захватватъ и по между си да се каратъ и псуватъ. Чрезъ ракията господарѣтъ ги мѣчи повече на работа и ги развратява.

Вечер, когато работата се свърши, дѣцата си отиватъ крайно изнурени, убити тѣломъ и духомъ, и едвамъ достигатъ до въ къщи. Но господарьтъ за да прикрие и тука своята безчеловѣчна експлоатация надъ толкова крѣпки сили, кара дѣцата на отиване да пѣятъ за да кажатъ хората, че не сж уморени.

Ето ви единъ живъ примѣръ на капиталистическата експлоатация надъ дѣцата.

Така капиталистътъ, за да намалятъ работническата плата, каратъ дѣцата да конкуриратъ съ братята, бащите и роднинитъ си; тѣ истргватъ дѣтето отъ семейството и го хвърлятъ въ своитѣ мѣчилища — работилницитѣ. Когато дѣтето трѣбва да расте, да крѣпне, да се образува и въспитава, господарьтъ ги подлага на единъ непосиленъ трудъ, който безъ време подяда тѣхнитѣ крѣпки сили и ги прави недѣлви.

Капиталистътъ се ползуватъ отъ сиромашията на карнобатскитѣ занаятчи и стари работници, които като немогатъ да прехранватъ къщата си само съ своитѣ малки кярове и заплати, сж принудени и дѣцата си да пращатъ въ работилницитѣ. Капиталистътъ нѣма ви срамъ ни грѣхъ, той смучи кръвта на бащата, на майката, на братътъ и на дѣтето. Той предъ нищо се не спира, той нѣма милостъ; той има само едно: ненаситна жажда да прибира това, което работницитѣ изработватъ.

ВЪНКАШНА ХРОНИКА.

БЕЛГИЙСКАТА РАБОТНИЧЕСКА ПАРТИЯ

Белгийската работническа партия празнува десетгодишнината отъ своето основание. Първия националенъ Конгресъ на партията се държа въ Анверсъ на 15 и 16 Августъ 1885. Отъ тогава сж се изминѣли токмо 10 години и какъвъ прогресъ! Нищо неможе да подрѣчи на мощната социалистическа вълна!

Никоя работническа партия въ Европа не е направила такъвъ гигантски прогресъ въ едно тѣй късо време.

Ако българския буржуа учи историята на западноевропейската буржуазия, то българскитѣ пролетарии учи историята на западноевропейския пролетариатъ. *Българската буржуазия* има да учи: какъ западната буржуазия се е развивала; какъ е достигнала до висшата точка на своето развитие; какъ сега вече отслабва, отстъпва и ще бжде побѣдена; *българския пролетариатъ* има да учи: какъ западния пролетариатъ се е развивалъ и е дошълъ до своето классово съзнание: какъ се е организиралъ; какъ сега е станалъ вече много силенъ, настѣпва и ще побѣди. —

Ето на кратко историята на белгийското работническо движение, която заимствуваме отъ централния органъ на партията *Peuple*.

Първия конгресъ на партията е държанъ както спомѣнахме, на 15 и 16 Августъ; втория — въ Гандъ, слѣдующата година, на 25 и 26 Августъ. На тоя конгресъ бѣ рѣшено да се организира на 13 Юний въ Брюкселъ една манифестация въ полза на всеобщото избирателно право. Сжщо бѣ разгледано и общѣно значението на въпроса върху *международното законодателство на труда*. По-неже манифестацията на 13 Юний биде запретена, то третия конгресъ на партията, държанъ въ Брюкселъ подъ прѣдседателството на Ансели, мѣжду другитѣ рѣшения, взе и слѣдующитѣ: 1. Да се основатъ *Народни Домове* (здания, принадлежащи на партията); 3. Да се организира една общенародна манифестация; 4. Да се приготви *Общата Стачка*.

Манифестътъ отъ 4-й Юлий адресиранъ къмъ белгийскитѣ работници гласеше: „Но ако нашата манифестация бжде забранена още единъ пътъ, ако ние бждемъ турени вънъ отъ закона още единъ пътъ, тогава ний, следъ като се организираме още по добрѣ, ще достигнемъ нашитѣ искания по други единъ пътъ: *всеобщата стачка!*“

Белгийската работнич. партия е имала до днесъ 11 редовни годишни конгресси и 10 извънредни.

На конгр. въ Гандъ	държанъ прѣвъ 1886 г.	бидоха прѣдст.	76 груп.
Домпреми	1887	„	95
Лиежъ	1888	„	104
Жолимонгъ	1889	„	154
Лувенъ	1890	„	128
Верви	1891	„	152
Намууръ	1892	„	261
Гандъ	1893	„	256
Брюкселъ	1894	„	200
Кваренпошъ	1894	„	360
Анверсъ	1895	„	„

Отговоренъ-Редакторъ А. Ив. Гюзелевъ.

Ний привѣждаме и цифритѣ, които показватъ по колко гласа сж получили различнитѣ партии при законодателнитѣ избори.

При законодателни избори на 12 Юний 1888 год.

Въ гр. Брюкселъ:	социалиститѣ	получили	900 гласа.
„	радикалитѣ	„	3500 „
„	доктринеритѣ	„	6800 „
„	клерикалитѣ	„	8200 „
„	Анверсъ:	социалиститѣ	111 „
„	„	либералитѣ	6100 „
„	„	клерикалитѣ	6600 „

Презъ законодателнитѣ избори на 14 Октомврий, 1894 г. белгийскитѣ социалисти сж получили 345000 гласа въ 20 избирателни околии; тѣ иматъ сега 29 депутати и 2 сенатори.

Въ гр. Брюкселъ:	социалиститѣ	получили	40000 гласа
„	либералитѣ	„	61000 „
„	клерикалитѣ	„	93000 „
„	Анверсъ:	социалиститѣ	48000 „
„	„	либералитѣ	42000 „
„	„	клерикалитѣ	61000 „

Както вижда читателя, белгийскитѣ социалисти чрезъ своята пропаганда, чрезъ манифестациитѣ, чрезъ печата сж въспитали белгийския пролетариатъ и сж го наредили подъ чървеното знаме. Ако приемемъ свикването на Парижския интернационаленъ работнически конгресъ за възобновление на интернационала, то славата за това възобновление принадлежи на белгийския пролетариатъ.

„Възобновлението на чървения интернационалъ е повечето дѣло на бѣлгийската работническа партия, защото духътъ на нашата партия е сжщия какъвто и на нѣмската, французската, английската работнически партии

ОБЯВЛЕНИЯ.

НОВЪ УЧЕБНИКЪ ПО ВСЕОБЩАТА ИСТОРИЯ

Излѣзе отъ печатъ извѣстниятъ учебникъ по всеобщата История отъ В. Я. Шулина (професоръ по историята въ Киевския университетъ), прѣдназначенъ за учебникъ въ горнитѣ классове на мъжскитѣ и дѣвически гимназии — и педагогически училища — който е одобренъ отъ Министерството на Народ. Просвѣщение въ Русия, брои вече по вѣколко издания на руски и се ползува съ широка популярностъ между прѣподавателитѣ на Всеоб. История.

Ч. I. *Курсъ на Старата История*. Прѣвъ. отъ 6-то издание Цѣна 3-50

Ч. II. *Курсъ на Средновековната История*. Прѣвъ. отъ 8-то издание. (Прѣвода на тая частъ има вече второ значително допълнено и прѣработено издание, като е допълнено и съ историята на Русия) Ц. лев. 3 —

Ч. III. *Курсъ на Новата История*. Прѣвъ. отъ 6-то издание. (Съ допълнение на Славянската История) Цѣна 4 лева

Порѣчкитѣ ставатъ въ книжарницата на Г. И. Пенковъ & Сие Казанлъкъ

Отстъпъ 25 % въ брой. Пош. разноски бесплатно. 1—1

ДЕНЬ

МѢСЕЧНО СПИСАНИЕ

НА

Работническата Соц.-Демократическа Партия

Започва отъ края на Септемврий четвърта годишнина. (Книжки X, XI и XII отъ III-та год. излизатъ на 15-й Септемврий).

Абонаментътъ презъ IV-та година остава сжщия — Годишенъ 10 л., полугод. 5 л.

За 10 абонати вкупомъ абонамента е 9 л.; за 20 абонати — 8 л.

I кн. отъ IV-та г. ще излѣзе въ края на Септемврий.

Испраща се само въ предплатата

ПРОДАВА СЕ „ЖЕНАТА И СОЦИАЛИЗМЪТЪ“

отъ Авг. Бебелъ, съ намалена цѣна, 2.50 ст. Намѣсто 3 лева.

Интересующитѣ да се отнасятъ до гостинница „Александрия“, по обѣдъ отъ 12—1 часътъ и сл. обѣдъ отъ 6—7 ч.

1—1

— ние не признаваме никакви други различия освѣтъ класовитѣ различия. Но най много направихме ние въ морално отношение: ние научихме народа да чете, да мисли и разсжжда: ние го научихме да съзнава своитѣ права и да изпълнява своитѣ задължения. Белгийската работническа партия днесъ е готова повече отъ всѣкога да върви напредъ за реализирането на своята крайна цѣль

Ние се присѣдиняваме къмъ радостта на белгийскитѣ ни другари. И ние българскитѣ социалдемократи като вземаме примѣръ отъ тѣхъ, ще научимъ българския пролетарий да чете книгата на буржуазната експлоатация; ще го научиме да мисли, да разсжждава и да съзнае своитѣ права. Тогава и ние ще вземемъ участие въ осществяването крайната цѣль на социализма:

Братството на народитѣ!

К. Ид.

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ.

Габрово. Ц. Въ отговоръ на вашето писмо отъ 22 м. ний неможемъ освѣтъ да ви испратимъ найсърдечнитѣ си настрѣления и благопожелания. Социалистическата идея естествено групира подъ своето знаме и всичкитѣ благородни и честни натури, които сж се прѣдали на служение на поробеното челоуѣчество. Знамето на работническата партия съсрѣдоточва въ себе си погледитѣ на всичкитѣ приятели на пролетариата, защото само това знаме предвожда великата международна работническа армия, която въпрѣки всичкитѣ искусствени пречки на буржуазията и реакцията приближава къмъ обѣтованата земя на угнетенитѣ и онеправданитѣ. Бждете щастливи въ начертания си пътъ!

„ПОЧИВКА“

МѢСЕЧЕНЪ ЛИТЕРАТУРЕНЪ СБОРНИКЪ

ОТЪ

РОМАНИ, ПОВѢСТИ И РАСКАЗИ

Продължава и втора година

ИЗЛѢЗЛИ СЖ ДВѢ КНИЖКИ

Абонаментътъ бива за цѣла година 10 лева, отъ които 5 лева при записването и 5 л. следъ получаването на V кн.

ЗА СТУДЕНТИ, ЮНКЕРИ И УЧЕНИЦИ 8 л.

Всичко що се отнася до сборника испраща се въ г. София до Анна В. Сакжзова.

Редовното излизане е гарантирано.

ТЪРСЯ

аптекарски ученикъ съ най-малко една годишна практика.

Условия 60 лева мѣсечна заплата.

Адресъ: Викторъ Терзиянъ

1—3

Аптекаръ, Ямболъ.

Излѣзоха отъ печатъ:

I.

ОСМО ИЗДАНИЕ

АРИТМЕТИКА,

II.

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

ГЕОМЕТРИЯ

за I, II и III кл. на гимназитѣ и горнитѣ курсъ на основнитѣ училища, съставилъ Б. Т. Кърджиевъ, учителъ при педагогическото училище въ гр. Шуменъ. 3—6

ИЗВѢСТИЕ.

Следъ нѣколко дни излѣзва отъ печатъ учебникъ по Всеобщата История (старата) за IV класъ на гимназитѣ и общинскитѣ училища. Ще се намѣрва за продажъ у съставителя Р. М. Каролевъ въ София. 2—3

Какво извършиха тѣзи година депутатитѣ.

Печатанъ отчетъ на социалистическия депутатъ

Янко Санжзовъ

Цѣна 15 стотинки.

ЧЕРВЕНЪ Народенъ Календаръ за 1895 г.

отъ Н. Билкинъ

Хубава книжка за пропаганда. — Разпространена до сега въ повече отъ 3200 екземпляри.

Цѣната е намалена отъ 25 на 15 ст.

Печатница „Напредъкъ“ — София.